

חדושים מבורכים בלהקת בת-שבע

מאת מיה ארבעטה

רוח חדשה ומבורכת הורגשה בתוכי ביתה האחרונה של „להקת המחול בת שבע“: א' - התרבה החומר הישראלי - שלוש מתוך ארבע התמונות הכוריאוגרפיות מבוססות על מוסיקה ישראלית - של פאול בך-חיים (אירו-)

הסגנון מעורפלים. זוהי מעין ערבוביה של אלמנטים מהמזרח הרחוק ושל אלמנטים סלאביים - שלא נתמזגו מוזיגה משכנעת. הכוריאוגרף גורמן מוריס, בנה את המחול על תנועות ריקודיות מלודיות - יוהו החידוש החיוני בי שבתוכנית החדשה - תוכנית ש' עיקרה מלודיות ומובנות. זו הפעם הראשונה שהלהקה משתמשת בטכניקה חדשה והדבר הביא לה ברכה. עם זאת

דווקא הטכניקה החדשה חשפה את חולשתה העיקרית של הלהקה - חוסר האמון המספיק בתנועות ריקודיות.

מבין הרקדניות הצטיינה - בזכות תפקידה המרכזי ובזכות חנינה וכשרון גבוה - הרקדנית הצעירה רות לרמן.

נשים באוהל - הנושא לקוח מהתנ"ך - זוהי הפרשה הידועה של שרה, אברהם והגר, המוסיקה של (סוף בטורים 14-13)

מין, זרדכי סתר (נשים באוהל) וערו פרטוש (ציידים אנדיים); ב' - הכר ריאוגרף הבריטי האורח נורמן מוריס. הכניס ללהקה סגנון חדש ובעקבותיו נתמעטה השפעת סגנונה הבלעדי של מארטה גראהם, ששם, לדעתי דגש מוגזם על אלמנט המין ועל תנועות התעמלות בריקוד.

התוכנית החדשה מורכבת, כפי שאמרנו, מארבע תמונות כוריאוגרפיות מהן אחת - ציידים אנדיים - שהינה כלולה בתוכנית הקודמת ובזמנו כתבנו עליה. חבל רק, שהפעם נעדרה כאן רינה שינפלד והיעדרה הורגשה אירוטי - על פי המוסיקה של פאול בך-חיים. תוכן המחול מובן, הרי מוסיקה מלודית וריקודית. אולם גם במוסיקה וגם בכוריאוגרפיה התקופה י-

סוכנות לקטעי עתונות

רח' התבצלת 9, ירושלים
ת. ד. 724 טלפון 24553

סוכני כל העיתונות התאחדו
קול העם
מחלקת עיתונות

24. IV. 1966

חדושים מבורכים

(סוף מטר 6)

מלאת חן נשי. הכוריאוגרפיה היתה מעניינת מאד, מורגש בה חוש הסגנון - לכל דמות הוענק הסגנון הריקודי ההולם אותה והמיוחד לה. זוהי כר ריאוגרפיה מודרנית מאד וריקודית מאד ומלאת המצאות פיקחיות. הסר לנים רקדו מצויין גם בריקודי הסולו וגם בדואטים. אף התלבושות - של גליה גת - הן אסתטיות ויפות ונפלאה היא התפאורה של דני קרוון, הצייר הקבוע והמחונן של הלהקה. בסיכום - „פנים ומסכה“ זוהי יצירה מושלמת מכל הבחינות, ואני מאחלת ללהקת בת-שבע רבות כאלה.

**

תוכנית חדשה, התקדמות גוספת של להקה מקצועית ומחוננת, כבר ציינו בעבר את החשיבות שבריענון עובדתה באמצעות כוריאוגרפים בעלי סגנונות-בלט שונים. ההתקדמות הפעם - היא בזכות יוזמה זו ואם היא תמשך - הרי יהיו ללהקה הצלחות מוצדקות גוספות.

זרדכי סתר היא מלודית מאד, בעלת צליל יהודי מובהק, יפה ולבבית. את מלאכת הכוריאוגרפיה עשתה בהצלחה רבה הרקדנית הוותיקה של הלהקה רינה גלוק. הסגנון הוא גראהמי. עם זאת העלילה מובנת והדמויות מעוצבות היטב. גליה גת בתפקיד הגר השפחה היתה טובה, רעננה ותמימה במובן החיובי של המילה. רחמים דון - רקדן צעיר מאד - לא שיכנע בדמותו של אברהם אבינו. יש, אמנם, לברך על הזטיה למסור תפקידים חדשים בידי צעירים, אך נראה לנו, שמוקדם מדי למסור את תפקידו של אברהם לרקדן כה צעיר. רינה גלוק עצמה היתה משכנעת מאד בדמות שרה. תלבושתה היתה יפה והולמת אותה, אם כי לא תאמה, אולי, את הסגנון המקראי.

כפי שאמרנו הנושא היה תנ"כי והסגנון מסורתי גראהמי, אולם מאופק יותר, מלא טוב-טעם - ומכאן משכנע ומהנה יותר. עבודתה של רינה גלוק - גם ככוריאוגרפית וגם כרקדנית - היתה כאן הטובה בעבודותיה במסגרת להקת בת-שבע.

פנים ומסכה - מבוסס על מוסיקה של פאול הינדמיט. הכוריאוגרפיה היא של נורמן מוריס, וזוהי, למעשה, הצלחתו הגדולה של כל הערב ונראה לי, שזוהו אחד המחולות היפים ביותר בתולדות הלהקה עד כה. טוב מאד עוצבו שלוש הדמויות הראשיות (מסכות): הכובנה החיה - לינדה הודס, הגורגון - גליה גת וגמל-שלמה - רנה שינפלד. לידן רקדו טוב משה אפרתי, אהוד בר-דוד ומשה רוסנו. לינדה הודס היתה „המסכה“ הטובה ביותר - משוחררת להפליא, רכה,